

ויעין שם מה שמשיך לבאר עד"ז במשנה לא הרי כו'.

דף ב' ע"א

ומופיעים "כשהזיק" חב המזיק לשלם תשלומי נזק" איפה ישלמו הגויים על כל מה שצרכו לישראל, "במיטיב הארץ" הוא ירושלים מבחר כל הארץ, כמו דאיתא בזזה"ק (בשלה נ"ח): עההפ"ס אשר צבאו על ירושלים (זכריי י"ד י"ב) יצבאו על ירושלים לא נאמר אלא אשר "צבאו", לעתיד לבא ייח הקב"ה כל אותם גויים אשר במשך הגלות עינו את ישראל ושבבו אותם והרעו להם, ואלהם גויים בעצם יקח ויביאם לירושלים ושם יקבלו את עונשם הרואין להם, וזהו "במיטיב הארץ".

★ ★

ובחתם סופר (בפתחתו לנזקין) כתוב שכמו שיש ד' אבות נזקין כן יש כנגדן ד' אבות דטהרה, שור - הוא כשור לעול וחמור למשא לדברי תורה (כדיי בע"ז ה' ע"ב), בור - הוא באר מים חיים בקדושה, והרואה באר בחולם יצפה לשלים לחיים ולתורה כדאי' בברכות (נ"ו ע"ב). מבעה - בעל סתרי תורה - שמגליים צפונות שבתורה שם מכוסים מבני

במשנה: ארבעה אבות נזקין השור הבור המבעה וההבער.

כתב ובניו האלשיך בתורת משה (פ' משפטים) שארבע אבות נזקין רמז לד' גלותות:

השור - זה בבל, נבוכדנצר שהוא כוונתו להזיק כאמור עלי בחקוק (אי ט') כי הנני מקים הכספיים וגוי כולה לחם יבא.

הבור - זה גלות מדי, ע"י המן ואחשורוש, שהמשילו חז"ל את רצונם לאבד את בני ישראל כדוגמת תל וחרין (מגילה י"ד ע"א). [ו"באשר הניא" נאמר "גאה בעשרו וכירה לו בור, וגדלותו יקשה לו לכדר"].

המבעה - זה מלכות יון, שבעוד בית המקדש קיים נכנסו אל תוכו וגילו את מצפוני וטמאוهو מבפנים.

ההבער - זה גלות אדום, ששרפו את בית המקדש לאפר.